

Vrijwilliger aan het woord

Piet Huitema

Piet Huitema, 68 jaar, uit Geldermalsen is natuurgids voor het IVN Maas en Waal en vrijwilliger bij het Zuid-Hollands Landschap, Staatsbosbeheer en RAVON.

Het begon met straatkolken

Het water en alles wat er in leeft heeft mij altijd gefascineerd, als kind zwierf ik door de Beemster en later werd het gebied tussen Lek en Waal mijn habitat. Ik ben vrijwilliger geworden na een contact met Annemarie van Diepenbeek. Mijn eerste klus was het straatkolkenproject in 2012 in de gemeente Buren. Al snel kwam ik in contact met Edo Goverse; hij en een boswachter van Staatsbosbeheer hebben me aangespoord kennis te maken met André. Nu monitor ik samen met André de amfibieën in de Natura 2000 gebieden Lingedijk en Diefdijk-Zuid, Zouweboezem en Loevestein. We zijn ook actief in de andere terreinen van Staatsbosbeheer tussen de grote rivieren. Dit jaar zijn we ook begonnen in een terrein van het Geldersch Landschap & Kasteelen.

Gekoppeld aan André

Samen met André, de ongerepte natuur in, elkaar soms kwijt raken in een rietveld, wegzakken in de slappe grond langs de Diefdijk en vooral heel veel leren over planten, vogels, vissen en amfibieën. In het vroege voorjaar eitjes van kamsalamander vinden is voor mij een hoogtepunt. Bij een wiel (waterplas ontstaan door een dijkdoorbraak) telde ik

vorig jaar ruim twee duizend eitjes van de kamsalamander, dat kan niet kloppen dacht ik: het is teveel. Ook André had er in zijn stuk meer dan twee duizend geteld. Dan moet het wel goed zijn. Helaas hebben we door de grootte en diepte van het wiel niet kunnen vaststellen hoeveel larven er zijn uitgekomen.

Wat ook bijzonder leuk is, is het staan op een natuurmarkt met een aantal folders RAVON en dan met bezoekers praten over kikkers en zo. Op deze manier ben ik ook achter een plek gekomen langs de Linge waar regelmatig ringslangen worden gezien. Met een aantal anderen ben ik betrokken bij het overzetten van amfibieën in het land van Maas en Waal. Samen op een druilerige avond over een rivierdijk lopen geeft een band en leidt altijd tot leuke gesprekken, bovendien redden we elk jaar wel een aantal kamsalamanders.

Tot slot nog een advies voor nieuwe vrijwilligers. Zoek een plek op waar elk jaar amfibieën de weg oversteken en leer zo de soorten kennen die in je omgeving voorkomen. Het is eigenlijk heel simpel, neem een goede zaklantaarn en een zoekkaart mee. Kijk later in sloot en plas of je eitjes kunt vinden. Voer de waarnemingen in op waarneming.nl of telmee.nl.

Jan Kranenbarg

